

Z Wiednia d. 31. Marca.

Wydany od J. C. K. Mci do stanów węgierskich pod d. 22 Stycznia r. b. list w łacińskim języku, zwołujący seym na dzień 2 Maia do Presburga, jest następującej treści:

My Franciszek Wtóry, z łaski Bożej obrauy Cesarz Rzymski, Król Węgierski, &c. — " Gdy zakończyliśmy dla Naszych dziedzicznych krajów i poddanych równie nieodzowną jak uciążliwą wojnę, jest z oycowskiej Naszey miłości pochodząca wyraźną wolą, która iedynie wczasie wojny wtrzymaną została, niczego nie opuszczać i użyć, co tylko szczęście i dobro naszych dziedzicznych krajów sprawić i trwałość iego ugruntować może. Ażebyśmy tem prędzey tego szczęścia dokonać mogli, zwałacza w ukochanem Naszem Królestwie Węgierskim i należących do niego krajach, w miarę Naszey ku nim miłości, i one dla nayspóźniejszey potomności zagruntowali, raczyliśmy przeto na d. 2 Maia r. b. przez niniejszy list zwołać ogólny seym do wolnego Kr. miasta Presburga, na którym w osobie Naszey znaydować się będziemy, i z naszymi wier-

nemi stanami względem sposobow dla dopięcia trwałego szczęścia i dobra wiernych Naszych poddanych, a istotniey względem poprawy losu i ulgi w podatkach ludowi, iako też poprawy sądownictwa, od którego wewnętrzna szczęśliwość zależy, naradzać się będziemy. Na mocy więc tego Naszego listu zalecamy i rozkazujemy Wam, ażebyście się pod karami ustawami przepisanimi na wyżej wzmiankowanym dniu i miejscu osobiście znaydowali, a to dla naradzenia się z prałatami, baronami i szlachtą Naszego Królestwa Węgierskiego i należącemi do niego krajami, względem powyższych ustanowić się mających przedmiotów.,,

Dla przygotowania C. K. pomieszkań w Presburgu w prymasowskiem pałacu, i w domach hrabiow Bathiani, Aponii i Orsmodi, już potrzebne rozporządzenia poczynione zostały. Tamtejszy magistrat zatrudnia się także śpieszno naprawą dróg tak wewnątrz, iak i około miasta, i potrzebne mieszkania dla posłów seymowych gotuje.

Z Stokolmu d. 5. Marca.

Od czasu mianowania na urząd przy-

denta rady wojennej barona Cedeſtrom nadzwyczajna w wydziale tym panuie czynność. — Na dniu 1 Kwietnia całe woysko nowe przywdzieie mondury, których króy zbliżając się do czasów Karola XII. będzie iednakże wytworniejszym i bogatszym od niniejszego. Wciągu nadchodzącego lata w Finlandyi założony będzie oboz z 10,000 ludzi, który podług wszelkiego podobieństwa Król Jmć w towarzystwie żony swoiey odwiedzi. Powszecznie mniemają, że przytem zdarzeniu Monarcha nasz widzieć się będzie z Imperatorem Jmć Roslyyskim. W tym momencie werbuia tu dla dopełnienia załogi szwedzkiej na wyspie S. Bartłomieja od Anglików oddaney; ci, którzy zaciagnąć się pragną muszą posiadać iaki użyteczny kunszt. Fregata Jarramas znajduiąca się w porcie Karlskrony jest przeznaczona do przewiezienia tych rekrutow, i iak tylko morze wolne będzie od lodów natychmiast wypłynie.

Niektóre zagraniczne gazety donosiły o żądaniem i otrzymanem uwolnieniu od służby generała Tolli i admirała Cronstedt, co iednak zupełnie jest rzeczą fałszywą.

Z Madrytu d. 25. Lutego.

Powszechnym celem rozmów tutejszych jest podwójne zamęzcie ułożone między naszym i neapolitańskim dworem, tudzież podróż, którą ma Król Jmć odprawić do Walencji, Kartageny i Barcellony; na podróż tę nadchodzący Sierpień ma być przeznaczony. Król Jmć Neapolitański uda się w tymże czasie iak powszechnie mniemają do Barcellony w towarzystwie córki swoiey Xczki Maryi Antoniny przeznaczoney na żonę dla Xcia Asturyi. W czasie bawienia tych dwóch Monarchów w Barcellonie będzie założony dla rozrywki oboz z 20,000 ludzi. Już nawet gwardye królewskie, i niektóre regimenta iazdy i piechoty odebrały rozkaz na ten czas tam się

zebrania. Zaczęto także sporządzać drogę dla przejazdu Królestwa Jmć; zapewnią, iż pomiędzy innym potrzeba będzie 160 mostów wystawić,

Margrabia Mos mianowany został ambasadorem przy dworze neapolitańskim. Hrabia del Campo Alanges ma być przeznaczony do ambassady w Lizbonie, Xiążę de Castelfranco do Wiednia, a Xiążę de Frias do Londynu.

Listy z Kadyx zapewniają, iż widziano w tym porcie na iednym okręcie wojennym niewolnika zamaskowanego, który ma być przewieziony do Ameryki i względem którego osoby największy sekret panuie.

Z Genwi d. 6. Marca.

Minister francuzki Dejean, który przed kilku dniami do Paryża wyjechał, przed swoim wyjazdem udzielił naszemu rządowi listu ministra Talleyrand, w którym pomiędzy innem wyraża ten minister, iż ob. Dejean jest wezwany do Paryża dla rozmówienia się z pierwszym konsulem względem ostatecznego urzędzenia naszej Rzepltey, względem niepodległości, którey dano na nowo iak nuroczystsze zapewnienia.

Blizkie wyniesienie naszego współobywatela Xdza Spina do godności kardynałstwa urzędownie zapowiedziane zostało sprawującemu interellą naszej Rzepltey w Rzymie. Wyniesienie to na dniu 29 Marca ma nastąpić. Powszechnie mniemają, iż potem X. Spina przybędzie do Paryża dla zastąpienia miejsca kardynała Caprara przeznaczonego na arcybiskupa medyolańskiego.

Dowiadujemy się z Tulonu, że 3 okręty liniowe i 4 fregaty powracające z Kadyx zawinęły do tego portu.

Z Medyolanu d. 11. Marca.

Na dniu 4 b. m. armii francuzkiej przy

parolu ogłoszono, iż komendantow korpusów nie będzie się odtąd dozor rozciągał iak tylko do żołnierzy woyska francuzkiego. Wszelki dozor, który im w czasie woyny powierzony był nad policya, teatrami i cudzoziemcami odtąd do urzędów cywilnych należy i pod żadnym pozorem wdawać się do tego nie będą mogli.

Z Paryża d. 17. Marca.

Pierwszych dni przyszłego miesiąca powietrzny żeglarz Garnerin uda się do Londynu, dla pokazania Anglikom swego doświadczenia z parasolowym batonem. D. 21 t. m. żona jego przedsięwzemie sama powietrzną podróż.

Na wczorajszym posiedzeniu mianował senat członkiem ciała prawodawczego ob. Sturtz kommissarza rządowego przy trybunale w Dwochmostach.

Xię następcą Oranii miewa częste naradzenia z ministrem Talleyrand. Przed kilką dniami oglądał w towarzystwie ministra wspaniałego starożytności, obrazy i inne rzadkości z Włoch wywiezione. Wipomniiony Xię był wiele razy na obiadach u 3 konsulow i wielu ministrow, na których wraz z nim widzieć można było zawsze francuzkiego posła w Hadze, ob. Semonville, angielskiego posła Jackson, i do Hiszpanii przeznaczonego posła bawaskiego Meiners. Xię ten odwiedza często ministra Semonville.

Zamiast drzewa wolności, po wielu mieyscach mają być wystawione pomniki założenia naszej Rzpltey.

W Brest i Rochefort uzbrowią wiele okrętów do zachodnich Indyj przeznaczonych.

Dzisiejszy Monitor zbiła w urzędowym artykule wiele pogłosek przez angielskie piśma przywodzonych. " Gdy dway sąsiedzi

(mówi) prowadzą z sobą spory lub proces, rzadko kiedy, żeby się dobroczytnie dusze pomiędzy nich nie w mięszały. Te spotwarzają iedną przed drugą stroną, powiększają krzywdę, przewracają prawdę, rozpuszczają kłamstwa i z obu stron biorą bezwstydnie nadgrody za swe podłości. Jeżeli kłocący się, znudzeni sporem lub wstydzając się niesprawiedliwości zbliżają się do zgody, podżegacze smućą się, gniewiają, i podwoiają swą złość i kłamstwa. Nigdy prawdy nie mówili, lecz teraz ani podobieństwa iey nie utrzymują. Przelaszeni zgodą i nie mogąc iey zabronić, chcą ją tylko potwarzać przewlec. Taką rolę grają teraz angielskie dzienniki. Nic przeciwniejszego prawdzie, iak rozgłaszone przez nie wiadomości z Francyi. Część publicznego długu, która dopiero wczasie pokoju miała być obrachowana, iuz w wielką Xięgę wpisaną została, a PP. Dziennikarze angielscy głoszą, iż dla uniknienia obrachunku negocjacye są przeciągane. Cała Francya pragnie ustalenia niniejszego porządku rzeczy, oni zaś mówią, że nikt nie jest kontent. Barrera czynią sekretarzem legacyi, Quinetta prezydentem miasta, d'Hauterive podsekretarzem stanu, Duvala jakobinem, Toussainta kaznodzieją, statystykiem, Świętym, męczennikiem i nakoniec buntownikiem. W czasie gdy bawiący się w Paryżu Anglicy, ubiegają się z swemy małżonkami znajdowania się po kompaniach w tey stolicy, komponują ci listy, że te kompanie składają się z ludzi ciemnych, barbarzyńców, awanturników, rabusiów, kobiet bez czci i wstydu, a nawet niezachowujących powierzoney przystoyności. Xcia Następcę Oranii przeznaczają pierwszym urzędnikiem Rzepltey bawaskiey, a iednego z Bourbonów krolem Francyi, w tym właśnie czasie, gdy dom Oranii zrzeka się stathuderatu, równie iak-

Bourbonowie z niemocy tronu francuzkiego. Ogółem wszyscy szlachcie wracają dawne tytuły, gdy ci między sobą tylko, iak frankmasoni raczą się niemi, lub ich od swoich służących odbierają. Mieszkańcy w Amiens krzyczeli podług nich: " Niech żyje Król ! „, Jozefa Bonaparte, który z Amiens nie wyjeżdżał, wysłali do Paryża. Dla margrabiego Cornvallis, który przed podpisaniem traktatu pokoju do Londynu niepowróci, przygotowali statek w Kale. Dziś przyrównywiają Bonapartego do Karola XII, nazajutrz wyślą go do włoskiej Rzepltey i stawiają Francuzow w insurrekcyi przeciw rządowi. Jenerała Berthier posyłać przeciw Rzymowi, i przeznaczają to miasto na stolicę Rzepltey włoskiej. Papieża przenoszą do Malty i robią go W. Mistrzem. Oddalenie dwóch intrygantek i kilku emigrantow, przewracają na arezt 50 osob. Camille Jordan, siedzący spokojnie na łonie swey familii w Lionie, gdzie go pierwszy konsul grzecznościami obyspał, Imbert Colomes, znajdujący się w Bayreuth i Duval, bawiący przy swoiey familii, są za dekretem gazety *the Times* w jednymże więzieniu w Paryżu zamknięci. Prusy, Rossya i Austrya oświadczają się przeciw wypadkom lionskiej konsulty i urządzenie włoskiej Rzepltey wznieci nową wojnę na stałym lądzie. Lecz na nieszczęście angielskich prorokow, margrabia Luchefini imieniem Króla Jmć Pruskiego wierszował d. 6 t. m. pierwszemu konsulowi szczęśliwego ukończenia rzeczy w Lionie; Cesarz Rzymski kazał przez hrabiego Cobenzl oświadczyć, iż przyymie pełnomocnych ministrów Rzepltych bawarskiej, włoskiej i helweckiej i tegoż stopnia ministrów do nich wyszle, tudzież, że J. C. K. M. z ukontentowaniem patrzy na urządzenie Rzepltey włoskiej; nakoniec P. Markow, który doniósł dworowi

swemu o wypadkach konsulty lionskiej, odebrał przez powracającego gońca list zaufalny na posta przy rządzie francuzkim.— Ale dosyć tego będzie na okazanie fałszu doniesień angielskich dzienników. Nieużyteczne ich krzyki nie zmniejszą chwały Francuzow, potęgi Rzepltey i mocy iey rządu. Nieprzeszkodzą zawarciu pokoju; lecz w obu narodach utrzymią fałszywe wyobrażenia, nieślusne przesady, szkodliwe mniemania, utwierdzają nienawiść, i ponawiają pamięć tego, o czem oba ludy, których trwałe porozumienie świata pokoy nakazać może, zapomniec powinny. „

Tenże Dziennik rozbiera ostatnie spory angielskiego parlamentu, a szczególniej mowę P. Windham, który Bonapartego z Karolem wielkim porównywa, i dowodzi z ogłoszoney catemu światu francuzkiej depeszy, że Francya nad wszystkimi krajami swoje panowanie chce rozszerzyć, &c. " Nie potrzeba długiego zastanowienia, (słowa iego) ażeby nie widzieć: 1) że nowa opozycya w Anglii wszystkiemu się sprzeciwia, krzyczy, ale nikt iey nie slucha; 2) że rząd angielski pragnie ciągle pokoju; 3) że go tem bardziey pragnie, im więcey przekonywa się, pomimo marzeń politycznych illuminatów w Anglii, o wpływie i wielkości francuzkiego narodu, przez umiarkowanie iego rządu. „

Administracya naszych lasów jest teraz przedziwnie urządzona: w roku przeszłym sprzedano więcey iak za 30 mill: drzewa. Pod ministrem Colbert w wieku przeszłym nie czyniły lasy i pół milliona czystego dochodu.

Lubo materya o pojedynkach jest już prawie wyczerpana, wszelako częste ich wypadki dają pochop do powtórzenia rozsądnych, i bliższych zawsze na ten szaf okrutnych. Staczą pojedynki na hasło honoru, a nie dają bacności: iż prawdziwy honor, jest uczu-

ciem, tak starożytnym, jak jest dawny zbiór ludzi w towarzystwa polerowne, a pojedynki wziął początek w czasach późniejszych i z zapędów barbarzyńskich. Trzeba wiedzieć: iż Grecy, iakożkolwiek tkliwi na wszystko, co tylko do czułości należy, nie znali pojedynków, i że podniesienie łaski na Temistoklesa, nie wiele co obeszło tego bohatera. Rzymianie, umieli być walecznemi, i dowiedli to należycie podbitym od siebie narodom, i nie potrzebowali podsycania męstwa swego pojedynkiem, bez którego, zdaniem niektórych, my się obejść nie możemy. Zładze się wszczęły u nas pojedynki? Oto z północy, przeniesione do krajów południowych z ciemnotą barbarzyńską, która okryła świat obyczajny podczas napływu hordów północnych. Europa południowa, odparła ich po części, a po części wypolerowała; ale rdza ta obyczajów północnych, mniej lub więcej chwytata się naszych przodków, i przeszła w pauciznie do nas. Znamy, jak słabe były środki, użyte od królów i rządów, dla wyłączenia pojedynków. Wszelako ieden jest, dziś przytaczany w piśmie publicznym, a mogący być użytecznym. Gustaw Adolf i Ludwik XIV. wskazali karę śmierci przeciw pojedynkującym. Dwaj wyżsi oficyerowie, a z tego może względu mający się za wyższych nad prawa, odważyli się prosić Monarchy o wyłączenie siebie od tej kary. Owiadczyli w proźbie: ażeby się nie urażał, iż uprzętą między sobą z orężem w rękę, tak ważną waśń, iakie pospolicie bywać zwykły te, z powobu których dosyć często szaleńcy wydzierają sobie życie. W momencie kiedy iunaki stanęli do walki, i pewnie nadali iey postać w liczne zgromadzeniu starożytney turniey. Gustaw kazał wystąpić z szeregu katowi, i rzekł mu: Jak tylko ieden z nich padnie trupem, ty drugiemu w

moim obliczu łeb utniy. — Na takowy rozkaz zamilezał punkt honoru. Nie przyzło do pojedynku między iunakami, a ten przykład był przez długi czas bardzo skutecznym w woysku.

Dnia 19. Marca.

Minister marynarki, ogłosił ieszcze następującą wiadomość względem wylądowania armii francuzkiej na St. Domingo, przywiezioną d. 11 t. m. do Brestu przez kapitana fregaty Syrena.

W pośród okropności, na które się generał Christoph za przybyciem armii francuzkiej wylał, następujący czyn ludzkości iednego ziego żołnierzy, godzien być przytoczonym. Jeden biały dowodził w twierdzy Piccolet. Christoph wysłał iednego z czarnych dla zabicia tego kommandanta. Ten swoich towarzyszków przededrzwiami zostawia, sami wchodzi do białego, i pokazuje mu drogę do uciezki. Czyn niniejszy nie był iednym: wiele bowiem murzynek ocaliło życie swych Panów, i żaden biały w przyładkowym mieście nie zginął. Od dawnego czasu biali przewidywali zniszczenie miasta i wścickłość. Christoph, dla tego swoje majątki na okręty lub w inne bezpieczne miejsca przeniesli. Za przybyciem floty znowu poznosili swe rzeczy do miasta, a przy odeysciu fregaty Syrena, iuż wszyscy biali znajdowali się w domach. Czeladź okrętowa i woysko zapobiegły szczęśliwie szzerzeniu ognia, całe magazyny wyratowano, i więkza część domów ocalała, a których ogień dosięgnął, dachy tylko utraciły, za których postawieniem, domy te znowu zamieszkanemi być mogą. Christoph przed swoią uciezką zapalił pałac rządowy, lecz tylko ieden pokoy zgorzał. D. 10 Lutego przy odeysciu fregaty woyska czarne ze wszech stron się do forpoczty francuzkich zbiegaty, broń składając.

Piąta półbrygada Touffainta oświadczyła się, że nazajutrz cała broń złoży. Wiadomość o pokoju nie była w St. Domingo ogłoszona. Touffaint naysurowiey zakazał mówić o pokoju, i oddawna był w wielkiej niespokojności. Na kilka dni przed przybyciem floty pisał list pod d. 27 Stycznia z St. Domingo, do swoiego przyjaciela obywatela Simon Baptiste na przylądku, w następujących wyrazach:

" Obywatelu! Odebrałem twój list pod d. 22 p. m. pisany. Okoliczności niedozwalaia mi dotrzymać tego, com Ci przyrzekł. Modl się raczey za mnie do Boga, a niżeli maż myśleć o koniu i kapeluszu, którem Ci przyobiecał.— Pozdrowienie i przyiaźń. „

Podp. *Touffaint Louverture.*

Tenże sam goniec z Brestu przywiozł następujący list: — " Podług telegraficznych doniesień fregata la Romaine i korweta le Curieux otrzymały rozkaz bydź w gotowości do wyjścia pod żagle. Ma nimi dowodzić kapitan Lacaille. Niewiemy ieszcze przeznaczenia tych statków, telegrafy tylko zapowiedziały o nadejściu pakietu, który te okręty wezmą. Korwety Bachantka, i Wenzuwisz przybyły tu z Hawru. Na iedney z nich płynęli do St. Domingo jenerał dywizyi Quantin. „

Było to zaiste czynem szlachetności z strony Francuzów, że pomimo buntownictwa Touffaint, Leclerc odesłał mu obudwu synów, około których dwuletniey edukacji pierwszy konsul miał szczególniejszą pieczę. Oyciec kazał strzelać do floty, na której synowie płynęli, a których zaraz przodem odesłano.

Ob. Gau jeneralny dyrektor wydziału wojskowego radcą stanu mianowany został.

Pierwszy konsul z żoną swoią i brato-

wą Ludwika Bonaparte wczoray w południe odwiedził bibliotekę narodową. Szczególniey zażanawiały go medale wyobrażaiące Alexandra i Cezara. Zuczuciem przypatrował się zbroy Henryka IV, i wziąłszy iego pałasz pocałował.

Jenerał Moreau który wielkie włości od bywšzego dyrektora Barras zakupił chce teraz tam mieszkać.

Mówią że loterya narodowa wczasie ciągnięcia dnia 16 Marca 4,000,000 franków straciła.

Józef Banks sławny przyzdynt towarzystwa królewskiego w Londynie obrany świeżo członkiem instytutu narodowego pisał do przyzdynta i sekretarza pomienionego instytutu list następujący: — O Ob. Dobroć wasza niech raczy przyiać i oświadczyć instytutowi narodowemu hołd moiey wdzięczności, za honor, który mi okazano w wybraniu mię za członka tego tak znakomitego i uczonego ciała. Upewnijcie oraz moich szanownych współtraci, że ten dowód ich szacunku za naywiększą w świecie uczonym dystynkcyą uważam. Bydź pierwszym członkiem honorowym towarzystwa uczonych pierwszego w świecie, to przewyższa wszystkie życzenia ambicyi moiey, i nie jest w mocy moiey dostatecznie się wywdzięczyć towarzystwu, które mię tym honorem okrywa, iako i narodowi, którego uczonych reprezentuiecie; narodowi, co wpośród nayokropniejszych odmetów tey straszliwey rewolucyi, zawzsze był celem moiego naywyższego szacunku, gdyż podczas naynieszczęśliwszych epok byłem zawzsze stale przekonany że liczba dobrych obywatelów Francyi musi bydź znaczna, że powroci kiedyś rząd dobry, który na nowo wsercach współobywateli założy przybytek cnoty, honoru, i sprawiedliwości. Przyymijcie ieszcze Oob. moie podziękowanie za ten unmu-

iący sposób, którymście mi tę przyjemną wiadomość udzielić raczyli. Zostaę z powinnym szacunkiem dla talentów waszych i t. d.
Podp. *Joseph Banks*

W Bordeaux spalił się teatr wesołości (*Theatre de la Gaiete*) szczęściem, że w nim nikogo nie było.

Dzisiejszy *Monitor* zawiera w sobie nadzienia senatu względem 240 członków ciała prawodawczego, a 80 trybunatu. Lista nowo obranej 5tej części obudwu zgromadzeń ma być d. 22 t. m. ogłoszona. Senat warował sobie podobne wybory w r. 11, 12 i 13, to jest dopóki zupełnie nowe członki w obu zgromadzeniach nie zostaną wprowadzone. Między 240 członkami ciała prawodawczego liczą następujące osoby: Grouvelle, Bataillon, Bordon z depart. niższej Sekwany, Chatry Lafosse, Delpierre, Fontanes, Latour-Maubourg, Moreau z wyższego Renu, Leon Sieyes z Var &c. a między członkami trybunatu Cbabot, Goupil Prefeln, Laussat, Mallarmé, J. Moreau z Finisterre, Sedillez i Trouvé.

Dalszy ciąg jeneratów francuzkich IIgo podziału, to jest: armii Włoskiej i Gryzownikow. — 16 Marmont, kommandant artylleryi armii odwodowej, potym włoskiej, teraz jest członkiem sekcji wojennej w radzie stanu. — 17. Cesar Berthier, szef jenerałsztabu południowej obserwacyjney armii; mianowany jest świeżo jeneralnym inspektorem rewistów. — 18. Lamartilliere, kommandant artylleryi w armii włoskiej pod Masseną, teraz jest członkiem senatu zachowawczego. — 19. Menard, jenerał dywizyi armii włoskiej pod Masseną, teraz ma kommandę nad VI.tą dywizyą woyskową w Besançon. — 20. Cervoni, jenerał dywizyi armii włoskiej pod Masseną, jest teraz kommandantem VIII.mey dy-

wizyi woyskowej w Marsylii. — 21. Miollis jenerał dywizyi armii włoskiej pod Masseną, potym dowodzca w Liguryi, toż w Toskanii, jest teraz kommandatem iednego oddziału woysk francuzkich w Cisalpinii. — 22. Turreau, kommandant korpusu francuzkiego w Mont Cenis, jenerał dywizyi armii włoskiej pod Masseną, potym szef w Piemontcie, teraz jest kommandantem woysk francuzkich w Walezyi, i dogląda robot około nowego gościńca przez Simplon. — 23. Boudet, jenerał dywizyi armii odwodowej, potym włoskiej pod Brune, miał płynąć do St. Domingo, dostał kontrordynans, teraz jest kommandantem oddziału woysk francuzkich w Cisalpinii. — 24. Loison, jenerał dywizyi armii odwodowej, potym włoskiej pod Brune, teraz jest kommandantem XXV.tey dywizyi woyskowej w Leodium. — 25. Gazaun, jenerał dywizyi pod Masseną, potym w armii odwodowej, nakoniec w włoskiej pod Brune, teraz zostaje we Włoszech kommandantem korpusu francuzkiego. — 26. Gardanne, jenerał dywizyi w armii odwodowej, teraz jest kommandantem XXtey woyskowej dywizyi w Perigueux. — 27. Vatin, jenerał dywizyi armii odwodowej, potym włoskiej pod Brune, toż w południowej obserwacyjney, dowodzi iedney kolumnie, ustępującej z Neapolu i Państwa kościelnego. — 28. Monnier, jenerał dywizyi w armii odwodowej, potym w włoskiej pod Brune, znany jest w kampanii 1799 roku jako waleczny obrońca Ankony, jest teraz dowodzcą iedney francuzkiej dywizyi we Włoszech. — 29. Chabran, jenerał dywizyi w armii odwodowej, żyje teraz prywatnie w swojej oyczyźnie. — 30. Lapoype, jenerał dywizyi w armii odwodowej, jest teraz kommandantem XII.tey woyskowej dywizyi w Nantes. — 31. Chamberlac, jenerał dywizyi w armii odwodowej, zostaje w XXVI.tey

woyskowej dywizyi w 4ch nowych departamentach Renu, bawi w Moguncyi. — 32. Rochambeau, jen: dywizyi w armii włoskiej pod Masteną i Brune, dowodzi teraz iedney dywizyi zachodnio-Indyyskiej armii, wyprawioney do St. Domingo. Jest to syn żyjącego dotąd sławnego bywszego marszałka; pod czas wybuchnienia wojny z Anglią, był kommandantem w Martynice. — 33. Dombrowski, wodz legionow Polskich, jen: dywizyi w armii włoskiej pod Masteną i Brune, i teraz dowodzi legionom Polskim; lecz, iak slychać, w woysku francuzkim ma bydź umieszczony. — 34. Kellermann, dowodzca iazdy w armii odwodowey, iest teraz inspektorem w XII. stey, XIII. stey, i XXII. giej woyskowej dywizyi, w bywszey Bretagne i Touraine. — 35. Davoust, jen: dywizyi w armii włoskiej, kommandant odwodowey iazdy pod Brune, iest teraz inspektorem iazdy w Iwfszey, XIV. stey, XV. stey i XVI. tey woyskowej dywizyi w Paryżu i bywszych prowincyach Normandyi, Pikardy, Flandry, i Henegau. — 36. Vandamme, jen: dywizyi w armii Gryzonów, pierwey w armii Renu, z ktorey był oddalony od Moreau, iest teraz kommandantem w XVI. stey woyskowej dywizyi w Lille. — 37. Baraguai d'Hilliers, jen: dywizyi armii Gryzonow, pierwey armii Renu, z ktorey wyszedł wraz z jen: St. Cyr, iest teraz inspektorem piechoty w dywizyach woyskowych XIV. stey XV. i XVI. stey (w Calvados, pas de Calais, Somme i Nord departamentach.) — 38. Morlot, jen: dywizyi armii Gryzonow, dawniey w armii Sambry i Mozy, iest teraz bez służby: tak iak dway jenerałowie dywizyi armii Gryzonów Pully i Rey, oraz dowodzca iazdy odwodowey w teyże armii jen: dywizyi Laboissiere. — 39. — Tharreau, jen: dywizyi południowey obser-

wacyney armii, dawniey dowodzca dywizyi w armii Renu, z ktorey oddalony był od jen: Moreau z jen: Vandamme; dowodził korpusowi francuzkiemu na wyspie Elbie, i oblężeniu Porto Ferrajo. Korpus ten zostaie dotąd. — 40 Mathieu, jen: dywizyi w południowey obserwacyney armii, iest teraz w teyże dowodzczą iedney dywizyi.

(Reszta potym.)

Z Hagi d. 23. Marca.

Wczoray dowiedziliśmy się z listow prywatnych z Londynu, że d. 18 t. m. poslano rozkaz lordowi Cornwallis, podpisac pokoy. Zatem co moment spodziewamy się gońca od obywatela Schimmelpennik z wiadomością o nastąpieniem podpisaniu, a rząd nasz wydał rozkazy trzymania w pogotowiu armat, mających to zdarzenie ogłosic.

Pani Champcenetz i Pani Damas przybyły tu wczoray; Francuzcy żandarmowie odprawdzali że aż do Geldryi.

Reskrypeye, mające bydź aż po nastąpieniu pokoju płaconami podniosły się do 66 za sto.

Jenerał Beillard bywfszy kommandant woysk francuzkich w Egipcie, obiął teraz kommandę w Bruxelli nad 24 dywizyą woyskową.

Mówią że między Francją i Prussami, względem wynadgrozenia tego ostatniego mocarstwa, iuż zupełna ugoda nastąpiła.

W przeszłym tygodniu przybył tu gońiec z Petersburga, a oddawszy niektóre depesze naszemu rządowi, w dalszą się podróż do Amiens puścił.

Szambelan Króla Pruskiego P. Firks przybył do naszego miasta.

Przez Bruxellą wielu gońców z Paryża w różne okolice lub też do Paryża przeieżdza.

GAZETY KRAKOWSKIEJ.

WE SRODĘ DNIA 7. KWIETNIA 1802.

*Dalszy ciąg wiadomości o królestwie
Darjur.*

Cubeabia leży na obu zachodnich gościńcach; jest tam skład wszystkich towarów, które z owych stron przybywają. To miasto miewa iarmarki dwa razy na tydzień, na których sol, materye bawełniane, *Tokcas*, wielkie skorzane wory na zboże *Geraubs* i wiadra *Ray* i inne przedmioty kupieckie zamieniane bywają. Obywatele tego miasta są po części Furyanie, mówiący językiem krajowym, po części Arabowie, i nakoniec przychodnie z *Bergoo* i innych zachodnich krajów.

Obywatele miasta *Kurma* są prawie wszyscy kupcy, których tu *Jelara* zowią, a którzy po większey części z Egiptu rod swój wiodą. *Mate* to miasteczko leży o 5 mil na południe od *Cobe*.

Ril, było niegdyś stolicą *Sufranow*; jest kluczem wschodniego i południowego gościńca. W pobliżu jego znajduje się wielkie jezioro, w którym woda nigdy nie wysycha. Położenie tego miasta jest bardzo rozkoźne, grunta okoliczne są urodzajne, i dla tej przyczyny jest tu wielki napływ cudzoziemców. Arabowie po okolicach mieszkających przywożą podostatkim na iarmarki mięsa, maśta i mleka. W bliskości znajduje się dobra glina, która jest dla mieszkańców materyałem budowniczym. Tu także mieszka jeden *Melek* z nieco żołnierzy.

Curs, jest *mate* miasteczko o 5½ mili od *Cobe* na północ wschodnią. Oprócz kilku kupców z okolic *Nilu* przybyłych, reszta są przychodnie z kraju *Fukkaras*, którzy na-

der pobożny żywot udają, ale w postępowaniu z cudzoziemcami są niecznośni.

Shoba, na półtrzecia dnia jazdy od *Cobe* oddalona, jest miastem od poprzedzającego znacznieyszem: jednak tu nie wiele znajduje się kupców, a reszta mieszkańców są Furyanie. To miasto ma wielką obfitość wody, i w okolicy znaczne łamiska kamienia wapiennego. Ostatni sułtan tu sobie piękny dom wystawił.

Gidid, ma także znaczne zapasy wody, jest miasto obfzerne i leży na drodze z *Cobe* do *Ril*. Obywatele są po większey części *Fukaryanie*, których niegościnnosc ku cudzoziemcom weźła w przystawie.

Gelle, jest najnikczemniejszy z miast *Darfurskich*, leży na południe *Cubeabii*.

Oprócz tych miast znajduje się w *Darfurze* znaczna liczba wiosek, z których, *Heglig*, *Fini* i *Tendelti* były kolejno mieszkaniem sułtana, w czasie bawienia się tam *Pana Browna*.

Wszystkie od miastem się tylko różnią, że mniej mają domow, że w nich nie mieszkają kupcy, i że budowa domow wiejskich jest nieco prostsza. Furyanin mniema się być szczęśliwym, gdy potrafi zaspokoić swoje najpierwsze potrzeby. W okolicach glinę wydających, ściany domow są z tego materyału robione, ale gdzie gliny niemaż, ściany pomieszkań stawiają z gęstych płotów, które z cierni lub innych roślin kolczastych robią. Pospolstwo używa także do tego stomy z kukurycy. Bogatsi ściany gliniane obrzucają piaskiem, a z wierzchu dają farbę,

czerwoną, białą, lub czarną. Trzy są rodzaje furyańskich budowli. Pierwszy zowie się *Donga*, i ma kształt kostki. Długość takiego domu jest popolicie łokci 10, szerokości łokci 6. Na czterech ścianach wpiera się dach płaski z tarcic leżących poziomo na ścianach. Na to dają nakrycie z lekkiego drzewa lub grubey goży. To przykrywają gnoiem końskim lub wielbłądzim, a dopiero cały dach obrzucają grubo wapnem i gładzą. Dla spływania wody robią ten dach spadziły, i rowki w nim prowadzą. Dom taki ma jedne drzwi z grubey tarcicy. Drugi rodzaj pomieszkań zowie się *Kurnak*. Pokrywają go słomą kukurycy. Pierwszy gatunek jest przeznaczony na składy, drugi na odwiedziny i spanie, trzeci zamieszkiwają kobiety, zowie się *Sukleia*. Kształt iego jest okrągły, i 15 do do 20 stop diametru mający. W tym iesdz gotują, i inne gospodarskie zatrudnienia odbywają. Ludzie kochający się w ochędoństwie wysypują podłogę białym piaskiem często go odmiieniając. Jeżeli pomieszkanie złożone jest z 2ch *Donga*, dwóch *Kurnak*, i dwóch *Sukleia*, poczytują go *Furyanie* za naywygodniejszy, i takiego tylko życzyć sobie mogą. Do takowych pomieszkań, bywa popolicie przyłączana otwarta buda (*Rukkuba*), gdzie się zgromadzają dla zabawienia rozmowami na wolnem powietrzu. Namiotow, które są dosye niezemne, używają tylko *Melekowie* i bogatli ludzie.

Religia obyczaję, i zwyczaję Furyanów.

Jeżeli zastanowimy się nad przyniotami ich dowcipu, tedy *Furyanie* są przetartliwym od innych współwierców *Mahometa* nów ludem. Taniec jest powszechną zabawą płci oboiey, tak dalece, że nawet niewolnicy w łańcuchach tańczą, częstokroć nawet kobiety wespół z męzczyznami. Każde pokolenie ma swóy właściwy taniec, które tem się między sobą różnią, że iedne pełne są żywości, drugie rozkofzly, lecz wtem są zgodnemi, że nie tak powabnych, i przyiemnych, iako raczej gwałtownych i mocnych porużeń wymagają. Bawią ich także gry od Arabow przeięte, a przez *Nieubra* opisane *Tab-u-duk* i *Triswatahlaite*.

Skłonność *Furydnów* do lubieżności przechodzi wszelkie opisanie. Charakter niewiast jest różny od *Afrykanów* i *Europeczyków*. Używają one wszelkiej wolności w przedstawianiu z cudzoziemcami, zupełną mają władzę

w gospodarskiem obeysciu, ale naycięższe podeymują prace tak w domu iako i w polu.

Względem ochędostwa nie wiele mają starania. Darfurzanie muszą w prawdzie zachowywać przepisy *Koranu*, lecz z resztą nie czeszą włosów, ani obnywiają ciała. Nieznają mydła, mają iednak coś podobnego do niego. Robią pewny gatunek ciała, które z masłem mieszają, i niem tak długo trą ciało, dopoki wszelka nieczystość nie znieydzie. Tym sposobem spędzają wszelkie plamy i ułatwiają transpiracyą, co tem jest potrzebniejszy, że w tym kraiu żadnych łazien nie maź, a ta czynność odprawiana przez niewolniczkę, nader sposobne do tego, ma wielkie powaby dla zmysłności *Furyanów*.

Własności ogólne Murzynów, a w szczególności Furyanow, co do składu ciała, chorób i t. d.

Chociaż właściwi *Furyanie* są zupełnie czarni, iednak co do składu ciała różnią się od innych murzynów, i tylko niewolnicy z kraiu *Fertit* (kraiu bałwochwalców) sprowadzani mają kształt *Afrykanów* prawdziwych. *Furyanie* mają w prawdzie włos welniany, znajduje się iednak wielu ludzi, mających włosy długie, które popolicie na 10 calów wiszące zostawiają.

Co się tycze twardości i grubości skory, ta się i od europejskiej i od afrykańskiej różni. We wszystkich chorobach skórnych i suppuracyi podlegających, cierpią *Murzyni* bole niezmierne. Uderzeni batogiem, które ubiałego w kilku dniach po sobie znaku nie zostawia *Murzynowi* daie się czuć przez rok cały. Z tey to podobno przyczyny, ospa w tym kraiu straszniejszy czyni spuśtoszenia niż gdzie indziej.

(Reszta otem.)

C E N A Z B O Z

Na targu w Krakowie d. 5. Kwietnia 1802.

Korzec Pszenicy	- - - - -	zł. pol. 30 do 32.
- Żyta	- - - - -	21 - 23.
- Jęczmienia	- - - - -	20 - 21½.
- Owsa	- - - - -	14 - 15.
- Groch	- - - - -	20 - 22.
- Kaszy izglaney	- - - - -	34 - 33.

W Wiedniu d. 27. Marca.

Meca wynosząca 15 nasyżych garcy:			
— Pszenicy	- - -	zl. pol. 14 do 23.	
— Żyta	- - -	10 — 15.	
— Jęczmienia	- - -	9 — 13.	
— Owsa	- - -	7 — 10.	

W Olumancu d. 27. Marca.

Meca Pszenicy	- - -	zl. pol. 20 do 21.
— Żyta	- - -	16 — 17.

— Jęczmienia	- - -	12 — 15.
— Owsa	- - -	6 — 8.
— Prosa	- - -	15½ — 16½.

W Gdańsku d. 20. Marca.

Szeffel czyli pół korca naszego w monecie pruskiej:			
— Pszenica	- -	zl. pol. 14 do 18.	
— Żyto	- -	10 — 10½.	
— Jęczmień	- -	7 — 7½.	
— Owies	- -	4½ — 5.	

D O N I E S I E N I A.

Ponieważ w roku zeszłym w różnorodzajowych ciągłych chorobach bardzo wielu iaki naleypszy skutek przez sok z zioł wyciśnionych przeżemnie urządzone doświadczyli, swoie zdrowie odzyskali. Przeto niżej wyrażony do dobra publicznego przywiązany za rzecz słuźną uznać także w tym roku toż maiowe leczenie obwieścić, aby Prześwieta publiczność do różności swych chorób, i przyczyn ich stośowne otrzymali tychże soków urzadzania, tudzież sposób dyety, na końcu Kwietnia zapraszają mieszkańcy w pałacu Biskupim w Wislny ulicy pod Nrem 271. **W Krakowie.**

Jan Cenner, medycyny doktor, i sztuki połoźniczey magister.

Dzieło pod tytułem: O Litewskich i Polskich Prawach, o ich duchu, źrodłach i o rzeczech w pierwszym Statucie dla Litwy wydanym 1529 r. zawartych, przez Tadeusza Czackiego, iuź pod sądem publiczności od kilku miesięcy będące w dwóch Tomach iest na sprzedaż w Krakowie u ŻP. Maya i u Pana Wieczerzyńskiego w domu JW. Dembińskiego Ś. W. na Sławkowskiy ulicy. Dwa Tomy z 14 tablicami monet narodowych i z ich ewaluacją od 1300 r., rozległości przestrzeni, reprodukcji i ludności kraju, łanow i włok, różnego gatunku exportacji krajowey od 1649 r., podnoszący się ceny dobr i różnych produktów i ceny pracy człowieka, nakoniec wybiepków i kar w różnych epokach; kosztują w monecie tuteyszey po zł. 50. To dzieło owoc kilkunastoletniego zbioru, a dość długiey pracy, przyięte względnie od Króla Pruskiego, i tłumaczyć na niemiecki ięzyk dla pożytku kraju zlecone, równy szacunek maiące w Rosyji, szukane z chlubną dla autora od kupujących ciekawością w krótkim czasie przestanie bydź kupowanym, gdyż ustawny pokup czyni coraz bardziey rzadszym to dzieło. Wreszcie każdemu Polakowi przypomnieć można co na pierwszy karcie tych ksiąg napisano: Nulli mihi satis eruditi videntur, quibus nostra ignota sunt.

Dwudziestego szóstego Kwietnia t. r. będzie w C. K. gubernialney dyrekcji expedyto-
wey Galicyi zachodniy w Krakowie dostarczanie, papieru dla C. K. Gubernium, trybunatu
appellacyynego, sądu szlacheckich Krakowskich, rządowey buchalteryi prowincjonalney,
skarbu wypłacającego, kassy bankowolowey, administracyi celney, tabakowo-stemplowey,
i krupkowey, tudzież dla administracyi dobr rządowych, dyrekcji budownierzey, urzędu
mennico-probierskiego, fiskalnego, dyrekcji policyynney, jeneralnego urzędu taxalnego, i
sądu kryminalnego, nakoniec dla C. K. sądów szlacheckich, i kryminalnych w Lublinie na
trzy lata, od 1go Maja 1802 pozostające temu w dzierżawę wypuszczone, który się po-
deymi dostarczać na lepszego papieru w cenach naytańszych.

Ceny pierwsze do wywołania podane są następujące.

Za r, że hollenderskiego	- - -	6 ryń. 41.	—	regalowego	- - -	14 — 51.
— profiego	- - -	5 — 27.	—	medianowego	- - -	14 — 27.
— wielkiego kancelarnego	- - -	5 — 10.	—	wielkiego pakowego	- - -	9 — 53.
— medianowego	- - -	3 — 48.	—	małego pakowego	- - -	8 — 50.

W reszcie powinni sie każdy chęć dzierżawienia maiący, stawiając do licytacyi dla bezpieczeństwa skarbu opatrzyć kaucyą, w gotowiznie, lub fideiussoryczną żadney wąpi-

wości niepodległą ryń. 1000, tudzież zakładem w gotowych pieniądzech przed licytacją złożyć się mającym ryń. 500 wynoszącym, który to zakład tym licytantom, co najsłuszniejszego nieuczynili podania, zaraz po zakończoney licytacji powrocony, temu zaś, który najlepszą podał cenę, pozatwierdzonym przez Gubernium dziele licytacyjnym, i approbowanym kontrakcie do kaucyi złożyć się mającey po liczony lub po złożoney kaucyi oddany, w przeciwnym razie, gdyby kontrahent odstąpił osiągnięney dzierżawy przed zawarciem kontraktu na rzecz skarbu wzięty zostanie.

W Krakowie dnia 19. Marca 1802.

Wincenty Antoni Fest.

Dnia 17. Maia 1802. roku i w następujące po sobie dni będą w Ces. Król. zachodnio-galicyskiej administracyi dóbr krajowych kancelaryi w Krakowie pod Nrem 486. od godziny 9tej zrana aż do 12tej, po obiedzie zaś od 3ciey do 7mej następujące kameralne dobra przez publiczną licytacją na 3 po sobie następujące lata w arende wypuszczone.

W KRAKOWSKIM CTRKULE.

W RADZINSKIM CTRKULE

Kameralne i fundszowe dobra.

Strzyżew

1160 — 27 —

Pierwszy ogłos.

Zwola i Suchawola

1875 — — —

W BIALSKIM CTRKULE.

Karwin 2304 ryń. 8 kr.

Buzisk

(647 — 55 —

Xiążnice 6126 — 12 —

Mogielnicy

(

Modrzany Woytostwo 221 — — —

Kobylany

2700 — — —

Sierostawice 5116 — 6 —

Kostomotw

2599 — 50 —

Proszowice 5135 — — —

W SIEDLECKIM CTRKULE.

Czubrowice — — —

Probostwo Łatowickie

707 — — —

Sutków 180 — 12 —

W KONSKIM CTRKULE.

Ruda i Szewce — — —

Gilczow

— — —

Starostwo Welec — — —

Łęgonice

— — —

Zboruwerk 2616 — 12 —

Akademickie dobra.

Murwana uola 220 — — —

W KRAKOWSKIM CTRULE.

Winiary — — —

Łobzów

1023 — 30 —

W RADOMSKIM CTRKULE.

Podkania 1209 — — —

Gramatyka

250 — — —

Zwoln — — —

Szczodrkowice

2171 — — —

Zielonka 2285 — — —

W KIELECKIM CTRKULE.

Wo, tołtwo Jastrzab 440 — 42 —

Gartatowice

2885 — 47 1/2 —

W SANDOMIRSKIM CTRKULE.

Michow

— — —

Szewce — — —

Przyt, m podacie się do powszechney wiadomości.

Po pierwsze. Iż każdy oprócz żydow i małoletnich chrześcijan licytować może.

Po drugie. Ten, który nie dla siebie, lecz na cudzą osobę licytować chce, powinien podług prawa przepisaną plenipotencyą bydż opatrzony, którą kommissyi licytacyney przed zaczęciem licytacji oddadź powinien.

Po trzecie. Powinien każdy mający chęć licytowania przed licytacją 10tą część fiskalney ceny za wadium złożyć, i na ten czas dopiero wolno mu będzie wraz z innemi licytować, które do wadium, gdyby w przypadku nie niezalicytował, po skończoney licytacji oddane będzie.

Po Czwarte. Powinien się każdy licytant tym wywieść, iż w stanie jest przepisaną kaucyą w przyzys oit, m czasie złożyć.

Z Ces. Król. Zachodnio Galicys. Dobr rząd wych Administracyi. W Krakowie d. 26 Marca 1802.

Jożef de Melnicki mp., C. K. guber. kons. i rząd. dobr administrator.

Podacie się do wiadomości, iż partya win roku 1781 heczek 9, antałkow 9, a roku 1783 heczek 11, antałkow 13 w dniu 10 Maia roku terażniejszego we wsi Kierzkowie pod Radomiem naywięcey za nie daiącemu sprzedana będzie. Zyczący sobie nabycia win takowych zechcą się znajdować w oznaczonym dniu we Wsi Kierzkowie.

GAZETY KRAKOWSKIE

W Krakowie dnia 7. Kwietnia 1802.

DONIESIENIA.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa mocą niniejszego Edyktu, wszystkim komu o tem wiedzieć należy, do powszechney podaie wiadomości, iż pertraktacya majątku po niegdy Beniaminie Cyps kupcu i mieszczaninie Krakowskim pozostalego, na żądanie opiekunów matoletniej Józefy Cypsowoy, Pani maryanny Cypsoy, tudzież PP. Józefa Ebenbergera, i Jakóba Mączynskiego dnia 28 miesiąca Kwietnia o godzinie 10 z rana tu w tutejszym magistracie rozpocznie się.

Wszyscy zatem którzyby do rzeczoney masy iakowe pretensye, czyli to dłużne, lub też z następstwa pochodzące mieli, na wyznaczonym miejscu, i czasie, stawić się powinni, gdyż inaczej z stawiającemi pertraktacya rozpoczęta i ukończona zostanie.

Dan w Krakowie dnia 18 Marca 1802.

W słabości JW. Prezesa.

M. Wohlmann.

W. Lichocki.

Krzyżanowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.

Kozłowski.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa, wszystkim komu o tem wiedzieć należy niniejszym Edyktem podaie do wiadomości: iż gdy Kasper Kremer przeciwko wszystkim wierzycielom którzyby do domu i gruntu Mayznerowskie zwanego w wydziale zcim tegoż miasta pod Nrem 82 leżącego, iakiejkolwiek prawa, i pretenssye mieć sądzili, o wykazanie takowychże swoich praw albo inaczej, ażeby onym wieczne milczenie nakazane było, i ałobę do tegoż magistratu podał i o pomoc u tutejszego sądu dopraszał się i tym końcem drugi do stawienia się wszystkim wierzycielom termin na dzień 7 miesiąca Stycznia r. b. godzinę 10 oznaczonym będąc, dłu nie stawienia się na nim iakiejkolwiek bądź wierzycieli upłynął, a zatem też niestawienie się wszystkich iakiejkolwiek bądź wierzycieli biorąc do wiadomości sgdowej.

Wszyscy wierzyciele którzyby do wzywż wyrażonych własności iakowe prawa i pretenssye mieć rozumieli, na dzień 11 miesiąca Czerwca r. b. godzinę 10 ranną przypozywiają się, ażeby się na tym zcim ostatni raz oznaczonym terminie, stawili, i służące sobie prawa pod rozciągnięciem na siebie kary prawami C.K. przepisanej, okazali.

Dan w Krakowie dnia 5 Marca 1802.

M. Wohlmann.

W. Lichocki.

Krzyżanowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krak.

Sebas. Kawski.

Magistrat Miasta C. K. Kazimierza przy Krakowie JP. Stejanowi Kokowajowi mieszczaninowi, kupcowi Kazimierskiemu teraz nieprzytomnemu niniejszym ogłoszeniem wia-

domo czyni, że P. Stanisław Maiewski naprzeciw niemu żalobę do tutejszego sądu o zapłacenie resztującej summy 565 zł. pol. gr. i wraz z prowizją od dnia 8 Października 1800 roku żądanej, podał, i o pomoc ile słuszność pozwala prosił.

Gdy zaś Magistrat tutejszy niewie, gdzie on teraz zamieszkuje, lub czy wcale za granicą został, temuż J.P. Stefanowi Kokowaiowi patrona w osobie J.P. Jacka Bienkiewiczza P. O. Dra z tego niebezpieczeństwem i na jego koszt zastępcą postanowił, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej przepisu rozpoczętym i ukończonym będzie. A przeto Edyktem niniejszym tenże J.P. Stefan Kokoway napomina się, aby wczasie przyzwoitym to jest dnia 15 miesiąca Czerwca roku bieżącego 1802 o godzinie 9 ranney osobście stawił się, albo jeżeli na swoje obronę ma jakie dowody zastępcy postanowionemu wczesnie przestął, albo innego patrona sobie obrat, takowego sądowi tutejszemu wymienić i podług przepisów tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi, inaczej wszelką niedogodność do swej obrony wyniknącą mogącą sam sobie podług brzmienia C. K. praw przypisać musi. Dan na sessyi Magistratu Miasta Kazimierza dnia 15 Marca 1802 roku.

Jan Dobrzański Prezes.

Szymon Rutkiewicz.

Szozepan Dunicz.

Z Rady Magistratu Miasta Kazimierza.

Adam Ekielski syndyk.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Gallicyi zachodniej oznaymują tym Edyktem Ur. Franciszce z Poświętowskich Mocholskiej, Anastazyi z Poświętowskich Malinowskiej, że starozakonny Leybus Dawidowicz przeciwko nim i Michałowi, Ignacemu, Xaweremu Poświętowskiemu braciom tudzież Teresie z Poświętowskich Krokowskiej, Józefowi Winogrodzkiemu małoletniemu w assistencyi oycy swego Ignacego Winogrodzkiego, u sądów tych w sprawie o zapłacenie summy 2500 zł. pol. c.s.c. żalobę na nich podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostali, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, im patrona tutejszego Ur. Zarańskiego, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby wczasie przyzwoitym to jest w 90 dniach sami się stawili, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali, albo na koniec innego patrona obrat, tego sądom tym wymienili, i podług przepisów tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za najsukuteczniejsze osądzą, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług opiewu C. K. praw samiby sobie przypisać byli winni.

Dan w Lublinie dnia 3 Lutego 1802.

Gołaszewski.

Purtscher.

Gruszcki.

Z Rady Ces. Król. sądów szlacheckich Lubelskich Gallicyi zachodniej.

Sahanek.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Gallicyi Zachodniej oznaymują tem Edyktem J.O. Xięciem Macieiowi, Stanisławowi, Januszowi, Karolowi i Józefowi Jabłonowskiem że J.O. Xle Franciszek Sapięha, Karolina Sołtykowa Anna Potocka Marianna Pużynina i Emilia Żelska, tudzież hrabia Stanisław Sołtyk nabywca prawa od Alexandra Xcia Sapięhy u sądów tych w sprawie o exekucyję do Prowentow Dóbr Wysokiego i Zakrzowka, w summie 9261 zł. pol. c.s.c. żalobę na nich podali, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości, gdzie oni zostali, lub czy wcale w Ces. Kr. krajach dziedzicznych znajdują się, im patrona tutejszego Hakensmida, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej

rozpocznie się, i ukończony zostanie oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby wczasie przyzwoitym to jest: dnia 12 Maia r. b. o godzinie 9 zrana sami się stawili, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczasie przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swey sprawy za nayskuteczniejszemu osądzą, gdyż inaczej wszelka niedogodność z zaniebdania wynikająca podług opiewu C. K. praw samiby sobie przypisać byli winni.

Dan w Lublinie d. 4 Lutego 1802.

Gołaszewski.

Purtscher.

Munich.

Z Rady C. K. Sąd: Szlach: Lubel: Galicyi Zachodnicy.
Sahanek.

Magistrat C. K. Miasta Wislicy z cyrkułu Kieleckiego, niniejszym Edyktem wiadomo czyni, iż oddalonomu się od kilku czas Józefowi Jędrzejowskiemu zegarmistrzowi, gdy jego miejsce bawienia wiadome nie jest, publikowane zostało, że za tego przez publiczną liczącą sprzedane ruchomości zebrana kwota trzysta czterdzieści i dwa Nro 342 złotych pol. 26 groszy do depozytu wziętą została, i dla tego iemu to w tym zamiarze do wiadomości podaje się, ażeby się on lub jego sukcesorowie o to przyzwolicie zgłosili się z dostatecznym opatrzeniem legitymacyi, ponieważ inaczej sądownicze urządzenie tylko przez sąd przepisany czas wator ma, potym zaś pieniądze temu któremu się prawem należą przysądzone zostaną.

Działo się w mieście Wislicy na sessyi magistratualney dnia 18 miesiąca Marca 1802.

Grzegorz Romański Prezydent.

Mar. Kocoliński.

Stanisław Grelowicz.

Na dniu 1 Czerwca 1802 roku będą w Kancelaryi zachodnio Galicyjskiej administracyi dobr rządowych w Krakowie pod Nrem domu 486 o 9 godzinie zrana aż do 12 na przedmiesciu znajdujące się, i nowo wystawione Kameralno Młyny o dwudziestu kotach wraz z stępa na 3 po sobie następujące lata zaczawszy od 1 Wzięsnia 1802 naywięcej ofiarowacemu przez publiczną licytacya w arendę wypuszczone.

Przytym podaje się do powszechney wiadomości:

Po pierwsze. Iż Zydzii od tey dzierżawy zupełnie są wyłączeni, także

Po drugie. tylko uczeni młynarze do tey dzierżawy przypuszczeni będą.

Po trzecie. Ten, który nie dla siebie, lecz dla kogo innego licytować chce, powinien się wprzody podług prawa przepisana plenipotencyą wywieść.

Po czwarte. Każdy licytant powinien przed licytacya dziesiątą część fiskalney ceny za vadium złożyć, i na ten czas wolno mu będzie wraz z innymi licytować, gdyby się zaś w przypadku przy zamierzoney dzierżawie nieutrzymał, złożone przez niego vadium po skończoney licytacyi powrocone mu będzie.

Po piąte. Powinno się licytant wywieść, iż jest w stanie kaucyą wyrównywiącą rocznie ofiarowaney arendowney summie, zaraz po intromissyi do tey dzierżawy złożyć.

Po szostne. Summa arendowna powinna co pół roku antycypatywe być wypłacana.

Po siódme. Każdy mający chęć licytowania może się przed licytacyą o artykułach dzierżawnych w C. K. kancelaryi dobr rządowych administracyi dowiedzieć.

Po ósme. Cena pierwszego ogłosu na rok wynosi 6804 zł. rym 48 $\frac{1}{2}$ kr.

Z C. K. zachodnio Galicyjskiej administracyi dobr rządowych.

W Krakwie dnia 1 Lutego 1802.

Diesing, sekretarz.

Per Cæs. Reg. Forum Nobil. Lublinen. medio præs. Edicti successoribus olim Hyacinthi Dyski de nomine & Domicilio ignotis insinuat, successionem post eundem hic fori pertraktari & pro curatore ad Lites, advocatum Zaránski constitutum esse,

quare ipsi hisce citantur, ut declarationem adoundæ vel repudiandæ hereditatis tum legitimationem de sua competentia in termino unius anni & 6 septimanarum eo certius huc exhibeant, quo secus per tractatio hujus successionis in omnibus suis partibus cum constituto curatore assumetur, & juxta præscriptum Cod. Civ. part. II. procedatur. Dat Lublini die 3 Febr. 1802.

Gołaszewski.

Gruszecki.

Munich.

Ex Consili Cas. Reg. Fori Nobilium Lublinensis Galiciz Occident:
Sahanek.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej oznajmia niniejszym Edyktem wszystkim, komu tylko o tem wiedzieć należy, iż na żądanie opiekuna po niegdy Ur. Samuela Czymbaiewiczu pozostałych małoletnich cerek Jana Sobolewskiego i krewnych, względem przedsięwzięcia licytacji dobr sierociąskich Połosk i Dąbrowica w cyrkule Białskim leżących, podług detaxacyi przez komornika Czarnockiego uskutecznionej, którzy dzieło każdy tego potrzebujący w sądowej registraturze lub przy samej licytacji przeyrzeć może, w summie, a to Folwarku Dąbrowicy zło. pol. 14,653, Folwarku zaś Połoska 33663 zł. pol. sądownie ocenionych, termin na dzień 5 Maia Roku 1802 o godzinie 9tej zrana ustanawia się, w którym to terminie więcey dający dziesiątą część summy szacunkowej natychmiast w zakład złoży, całą zaś summę sprzedaży wprzeciaku roku jednego od aktu licytacji do sądowego depozytu wyliczy, do którego to czasu wystarczającą kaucyę na majątku nieruchomym zapisaną a dla wiary bezpieczeństwa zaświadczeniem regenta opatrzoną przed oddaniem sobie dobr przywiedzie, lecz od tej summy z licytacji wynikającej od czasu licytacji aż do uskutecznienia zapłaty prowizya po 5 od 100 zgory za każde potrocze, a zatyż za pierwszą połowę roku przy nabyciu własności dobr opiekunowi małoletnich za kwitem wyptaci. A w przypadku gdyby, lub przed połową roku, lub jeżeliby summa z licytacji wynikająca na dalszy czas za optacaniem prowizyi u nabywcy została wioną byta, jedna lub druga z małoletnich dla wydania zamąż albo z jakiej innej przyczyny podczas trwającej ieszcze małoletności z władzą najwyższego opiekuna summy jakowej potrzebowała, więcey wypowiedzenie trzech miesięczne z obu stron się ustanawia. Dalej więcey dający podatki gruntowe optacie, długi realne, które się tylko sprawiedliwe okażą na siebie do wyptacenia przyciąć potym kosztu za nalicie tak na stronie leżących i nalicie 4 rolnikow na caty rok z obowiązkiem odprawiania robot żniwa do Folwarku Dąbrowicy, niemniej za nalicie radet do uprawy gruntow Dąbrowickich poniesione, ile tylko dowodami stwierdzone będą małoletnim powrocic jest obowiązany. A ponieważ Pan Franciszek Krycki Folwark Połosk trzeletnim dzierżawy kontraktem od 24 Czerwca 1800 poezynającym się posiada więcey dający aż do końca trzechletniej possessyi tegoż Folwarku dzierżawcy nie odbierze, lecz więcey dającemu z summy 8000 zł. pol. za trzy lata zapłaconey wypadająca kwota z Missy pupilarney bonifikowana będzie. A zatyż wszyscy kredytorowie na rzeszonych dobrach Połosk, i Dąbrowica do Massy małoletnich należących z ich przyległosciami bezpieczenstwo mający na tenże sam termin, nieczekując osobnego wezwania, przywołują się, a to na fundamentie nadwornego urzadzienia pod 22 Sierpnia 1797 gd. z ci, którzy się na ustanowionym terminie nie stawia, ani przeciwko nabywcy, ani do samych dobr prawa więcey niemają, lecz swego zaspokoienia z summy sprzedaży, lub z innego niegdy Samuela Czymbaiewicza majątku poszukiwać muszą.

Gołaszewski.

Purtscher.

Gruszecki.

Przez C. K. Sądów Szlachet. Lubelski Galicyi Zachod:
Dan w Lublinie 19. Stycznia 1802.
Sahanek.